

3) Πρέπει η τρίτη οδηγία για την ηλεκτρική ενέργεια να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι ρύθμιση κράτους μέλους, όπως η επίμαχη στην υπόθεση της κύριας δίκης, με την οποία εισήχθη ένα ειδικό μέτρο το οποίο συνίσταται σε μια υποχρεωτική εισφορά εις βάρος των ρυθμιζόμενων οντοτήτων, συμπεριλαμβανομένων των κατεχόντων άδεια παροχής ηλεκτρικής ενέργειας χορηγηθείσα από τη ρυθμιστική αρχή, η οποία καθορίζεται σε συνάρτηση με το οικονομικό αποτέλεσμα τους, συμπεριλαμβανομένου του οικονομικού αποτελέσματος από δραστηριότητές τους στο εξωτερικό, δεν ανταποκρίνεται στις απαιτήσεις διαφάνειας, αμεροληψίας και ίσης προσβάσεως των καταναλωτών κατά το άρθρο 3 της εν λόγω οδηγίας, δεδομένου ότι επιβάλλει ένα βάρος στη ρυθμιζόμενη οντότητα και στα εισοδήματα (από την παροχή ηλεκτρικής ενέργειας ή από άλλες δραστηριότητες) στο εξωτερικό, ενώ, όταν πρόκειται για κατέχοντα άδεια παροχής ηλεκτρικής ενέργειας ληφθείσα βάσει άδειας «διαβατήριου» χορηγηθείσας εντός του κράτους μέλους καταγωγής του, πλήττει μόνο τα εισοδήματα που αποκτήθηκαν στη Σλοβακική Δημοκρατία;

(¹) ΕΕ 2009, L 211, σ. 55.

Προσφυγή της 8ης Ιουνίου 2018 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Βασιλείου του Βελγίου

(Υπόθεση C-384/18)

(2018/C 285/48)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: E. Τσερέπα-Lacombe, L. Malferrari)

Καθού: Βασίλειο του Βελγίου

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναγνωρίσει ότι το Βασίλειο του Βελγίου παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει δυνάμει του άρθρου 25 της οδηγίας 2006/123/EK (¹) και του άρθρου 49 ΣΛΕΕ·
- να καταδικάσει το Βασίλειο του Βελγίου στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Το Βασίλειο του Βελγίου, (i) απαγορεύοντας την ταυτόχρονη άσκηση της δραστηριότητας των λογιστών, αφενός με τις δραστηριότητες των μεσιτών, των ασφαλιστικών πρακτόρων, των κτηματομεσιτών και με όλες τις δραστηριότητες παροχής τραπεζικών και χρηματοπιστωτικών υπηρεσιών, αφετέρου, και (ii) επιτρέποντας στα τμήματα του Institut professionnel des comptables et Fiscalistes agréées (IPCF) [επαγγελματικό ινστιτούτο εγκεκριμένων λογιστών και φοροτεχνικών] να απαγορεύουν την ταυτόχρονη άσκηση της δραστηριότητας των λογιστών, αφενός, με όλες τις γεωργικές, βιοτεχνικές και εμπορικές δραστηριότητες, αφετέρου, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει δυνάμει του άρθρου 25 της οδηγίας 2006/123/EK και του άρθρου 49 ΣΛΕΕ.

(¹) Οδηγία 2006/123/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 12ης Δεκεμβρίου 2006, σχετικά με τις υπηρεσίες στην εσωτερική αγορά (ΕΕ L 376, σ. 36).

Προσφυγή της 29ης Ιουνίου 2018 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Ιταλικής Δημοκρατίας

(Υπόθεση C-434/18)

(2018/C 285/49)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: M. Πατακιά, G. Gattinara)

Καθής: Ιταλική Δημοκρατία

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναγνωρίσει ότι η Ιταλική Δημοκρατία, παραλείποντας να διαβιβάσει στην Επιτροπή το εθνικό πρόγραμμα για τη διαχείριση αναλωμένων καυσίμων και ραδιενεργών αποβλήτων, παρέβη την υποχρέωση που υπέχει από το άρθρο 15, παράγραφος 4, σε συνδυασμό με το άρθρο 13, παράγραφος 1, της οδηγίας 2011/70/Ευρατόμ του Συμβουλίου, της 19ης Ιουλίου 2011, η οποία θεσπίζει κοινοτικό πλαίσιο για την υπεύθυνη και ασφαλή διαχείριση αναλωμένων καυσίμων και ραδιενεργών αποβλήτων ⁽¹⁾.
- να καταδικάσει την Ιταλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Το άρθρο 15, παράγραφος 4, σε συνδυασμό με το άρθρο 13, παράγραφος 1, της οδηγίας 2011/70/Ευρατόμ του Συμβουλίου, της 19ης Ιουλίου 2011, η οποία θεσπίζει κοινοτικό πλαίσιο για την υπεύθυνη και ασφαλή διαχείριση αναλωμένων καυσίμων και ραδιενεργών αποβλήτων, ορίζει ότι τα κράτη μέλη κοινοποιούν στην Επιτροπή «το συντομότερο δυνατόν», το αργότερο δε στις 23 Αυγούστου 2015, για πρώτη φορά το περιεχόμενο του εθνικού τους προγράμματος που καλύπτει όλα τα ζητήματα τα οποία προβλέπονται στο άρθρο 12 της ίδιας οδηγίας.

Η Επιτροπή φρονεί ότι από τα στοιχεία που έχει παράσχει η Ιταλική Δημοκρατία κατά τη διάρκεια της προ της ασκήσεως της προσφυγής διαδικασίας προκύπτει ότι η εν λόγω διαβίβαση ουδέποτε έλαβε χώρα, στο μέτρο που οι ιταλικές αρχές δεν έχουν ακόμη διαβιβάσει στην Επιτροπή το οριστικό κείμενο του εθνικού προγράμματος που έχει θεσπισθεί για τη διαχείριση αναλωμένων καυσίμων και ραδιενεργών αποβλήτων.

⁽¹⁾ ΕΕ L 199, σ. 48.